

STRATEGIA NAȚIONALĂ PRIVIND PROTECȚIA ATMOSFEREI

Strategia națională privind protecția atmosferei este elaborată de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în conformitate cu atribuțiile și responsabilitățile ce îi revin ca urmare a transpunerii legislației europene în domeniul protecției atmosferei și conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001.

I. Cadru general

Strategia națională privind protecția atmosferei are ca scop crearea cadrului necesar pentru dezvoltarea și implementarea unui sistem integrat de gestionare a calității aerului, eficient din punct de vedere economic.

Respectarea obiectivelor privind calitatea aerului se realizează atât prin implementarea sistemului de gestionare a calității aerului, cât și prin implementarea măsurilor de control al emisiilor de poluanți în atmosferă. În cadrul prezentei strategii se abordează și aspecte privind protecția stratului de ozon.

Strategia promovează conceptul dezvoltării durabile definit ca „modul de dezvoltare prin care sunt asigurate necesitățile în prezent, fără a compromite posibilitățile generațiilor viitoare de a-și asigura propriile necesități“. În sensul conceptului de dezvoltare durabilă, protecția atmosferei este luată în considerare avându-se în vedere impactul poluării aerului asupra calității vieții și asupra sănătății oamenilor. Strategia urmărește stabilirea unui echilibru între dezvoltarea economico-socială și calitatea atmosferei, asigurându-se că dezvoltarea noilor politici se realizează cu respectarea obiectivelor de dezvoltare durabilă.

Obiectivele Strategiei privind protecția atmosferei sunt:

1. menținerea calității aerului înconjurător în zonele și aglomerările în care aceasta se încadrează în limitele prevăzute de normele în vigoare pentru indicatorii de calitate;

2. îmbunătățirea calității aerului înconjurător în zonele și aglomerările în care aceasta nu se încadrează în limitele prevăzute de normele în vigoare pentru indicatorii de calitate;

3. adoptarea măsurilor necesare în scopul limitării până la eliminarea efectelor negative asupra mediului, inclusiv în context transfrontier;

4. îndeplinirea obligațiilor asumate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte și participarea la cooperarea internațională în domeniu.

Strategia respectă și se bazează pe principiile generale ale gestionării integrate de mediu:

a) *principiul precauției* — implică evaluarea preliminară a riscurilor de poluare și evitarea acestora;

b) *principiul prevenirii* — stabilește că măsurile de prevenire sunt prioritare în raport cu cele de eliminare a efectelor poluării;

c) *principiul utilizării durabile a resurselor naturale* — stabilește minimizarea și eficientizarea utilizării resurselor primare, în special a celor neregenerabile, punând accent pe utilizarea celor secundare. Resursele naturale trebuie exploatate astfel încât să nu le fie compromisă disponibilitatea pe termen lung;

d) *principiul „poluatorul plătește“* — stabilește necesitatea creării unui cadru legislativ și economic corespunzător, astfel încât costurile pentru reducerea emisiilor să fie suportate de generatorul acestora. Responsabilii pentru deteriorarea calității atmosferei trebuie să plătească în conformitate cu gravitatea efectelor produse;

e) *principiul proximității* — stabilește inițierea măsurilor de reducere a emisiilor de poluanți în aer în zona sursei generatoare;

f) *principiul parteneriatului* — stabilește crearea unui parteneriat între responsabilii de activități, incluzând poluatorii, autoritățile centrale și locale și populația afectată de poluare.

Strategia are în vedere cele două direcții principale ale politicilor din România: aderarea la Uniunea Europeană și descentralizarea.

În calitate de țară candidată la aderarea la Uniunea Europeană, România a transpus în mare parte acquisul privind protecția atmosferei. Procesul de implementare a acquisului este în curs de desfășurare, necesitând întărirea capacităților instituționale și timp pentru realizarea acestuia. Pentru câteva dintre directivele cuprinse în acquisul pentru protecția mediului, care au legătură cu protecția atmosferei, s-au solicitat perioade de tranziție.

România depune eforturi susținute pentru a elabora politicile astfel încât ele să fie aplicate la nivel regional și local, prin descentralizare. Astfel, autoritățile publice locale și regionale pentru protecția mediului vor avea principalele atribuții și responsabilități în ceea ce privește evaluarea și gestionarea calității aerului. Unul dintre scopurile strategiei este de a oferi autorităților publice locale și regionale de protecția mediului posibilitatea de a decide obiective și priorități la nivel local și regional privind protecția atmosferei.

II. Cadru legislativ și instituțional

1. Legislația națională privind protecția aerului

Legislația națională privind protecția atmosferei cuprinde:

a) Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001;

c) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 592/2002 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător;

d) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 745/2002 privind stabilirea aglomerărilor și clasificarea aglomerărilor și zonelor pentru evaluarea calității aerului în România;

e) Hotărârea Guvernului nr. 732/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 897/2003;

f) Hotărârea Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină;

g) Hotărârea Guvernului nr. 699/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații;

h) Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România – RNTR 2, modificat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.043/2003;

i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002;

j) Hotărârea Guvernului nr. 541/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere;

k) Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor;

l) Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 privind stabilirea procedurilor de aprobare de tip a motoarelor cu ardere internă, destinate mașinilor mobile nerutiere și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor de gaze și particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei;

m) Hotărârea Guvernului nr. 142/2003 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi;

n) Ordonanța Guvernului nr. 89/1999 privind regimul comercial și introducerea unor restricții la utilizarea hidrocarburilor halogenate care distrug stratul de ozon, aprobată cu modificări prin Legea nr. 159/2000;

o) Hotărârea Guvernului nr. 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari;

p) Hotărârea Guvernului nr. 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, cu modificările și completările ulterioare;

q) Hotărârea Guvernului nr. 162/2002 privind depozitarea deșeurilor;

r) Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare;

s) Legea nr. 271/2003 pentru ratificarea protocoalelor Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, adoptate la Aarhus la 24 iunie 1998 și la Gothenburg la 1 decembrie 1999;

t) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 462/1993 pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare, cu modificările și completările ulterioare;

u) Ordinul ministrului sănătății nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației;

v) Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 598/2003 privind elaborarea sintezelor naționale în cadrul subprogramului nr. 1.4 „Evaluarea stării de sănătate și a factorilor de risc“;

w) STAS 12574/1987 „Aer din zonele protejate“ condiții de calitate (normă tehnică).

2. Legislația internațională

România a transpus aproape integral acquisul privind protecția calității aerului.

Legislația Uniunii Europene

– Directiva 96/62/CE privind evaluarea și managementul calității aerului și directivele fiice:

- Directiva Consiliului nr. 1999/30/CE privind valorile limită pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie și plumb în aerul atmosferic
- Directiva 2000/69/CE privind valorile limită pentru benzen și monoxid de carbon în aerul înconjurător
- Directiva 2002/3/CE privind poluarea aerului cu ozon

Directiva privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC) nr. 96/61, amendată de Directiva 2003/87 care stabilește o schemă pentru comercializarea permiselor de emisii de gaze cu efect de seră, în interiorul comunității

Directiva nr. 88/609/CEE privind limitarea emisiilor anumitor poluanți în atmosferă de la instalațiile mari de ardere (amendată prin Directiva 2001/80/CE)

Directiva 2000/76/CE privind incinerarea deșeurilor

Legislația națională

– Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001

– Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 745/2002 privind stabilirea aglomerărilor și clasificarea aglomerărilor și zonelor pentru evaluarea calității aerului în România

– Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 592/2002 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări prin Legea nr. 645/2002

Hotărârea Guvernului nr. 541/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți din instalații mari de ardere

Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor

Legislația Uniunii Europene

Legislația națională

Directiva 96/59/EC privind eliminarea bifenililor și terfenililor policlorurați (PCB și PCT)

Directiva 75/439/EEC privind uleiurile uzate, amendată de Directiva 87/101/EEC și de Directiva 91/692/EEC

Directiva 99/31/EC privind depozitarea deșeurilor

Directiva 94/63/CE privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea benzinei și distribuția sa de la terminale la stațiile service

Directiva 1999/13/CE privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili provenind din utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații

Directiva 70/220/CEE referitoare la armonizarea legislației statelor membre cu privire la măsurile ce trebuie adoptate împotriva poluării aerului de către emisiile poluante ale autovehiculelor, modificată ultima dată prin Directiva 2003/76/CE

Directiva 72/306/CEE referitoare la armonizarea legislației statelor membre cu privire la măsurile ce trebuie adoptate împotriva poluării aerului de către emisiile poluante ale motoarelor diesel ale autovehiculelor, modificată ultima dată prin Directiva 97/20/CE

Directiva 88/77/CEE referitoare la armonizarea legislației statelor membre cu privire la măsurile ce trebuie adoptate împotriva poluării aerului de către emisiile gazoase și particulele poluante ce provin de la motoarele cu aprindere prin comprimare destinate propulsiei vehiculelor și emisiile gazoase poluante ce provin de la motoarele cu aprindere prin scânteele ce funcționează cu gaz natural sau cu gaz petrolifer lichiefiat și destinate propulsiei vehiculelor, modificată ultima dată prin Directiva 2001/27/CE

Directiva 97/68/CE privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la măsurile luate împotriva emisiilor de gaze și particule poluante, provenite de la motoarele cu combustie internă instalate pe echipamente nerutiere

Directiva 98/70/CE privind calitatea benzinei și motorinei

Directiva 1999/32/CE privind reducerea conținutului de sulf în combustibilii lichizi

Regulamentul 2037/2000/CE privind substanțele care epuizează stratul de ozon

Hotărârea Guvernului nr. 173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și ale altor compuși similari

Hotărârea Guvernului nr. 662/2001 privind gestionarea uleiurilor uzate, cu modificările și completările ulterioare

Hotărârea Guvernului nr. 162/2002 privind depozitarea deșeurilor

Hotărârea Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină

Hotărârea Guvernului nr. 699/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații

Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2, modificat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.043/2003 (prevederile Directivei 70/220/CEE sunt transpuse până la modificarea introdusă de Directiva 2001/100/CE)

Directivele 2002/80/CE și 2003/76/CE vor fi transpuse în cursul anului 2004 prin modificarea Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003.

Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 privind stabilirea procedurilor de aprobare de tip a motoarelor cu ardere internă destinate mașinilor mobile nerutiere și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor de gaze și particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei

Hotărârea Guvernului nr. 732/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 897/2003

Hotărârea Guvernului nr. 142/2003 privind limitarea conținutului de sulf în combustibilii lichizi

Ordonanța Guvernului nr. 89/1999 privind regimul comercial și introducerea unor restricții la utilizarea hidrocarburilor halogenate care distrug stratul de ozon, aprobată cu modificări prin Legea nr. 159/2000

România este parte la diferite acorduri, convenții, protocoale și tratate internaționale privind protecția atmosferei:

Convenții internaționale și protocoale

Legislația națională prin care au fost ratificate convențiile și protocoalele

Convenție asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi

- Protocolul privind poluanții organici persistenți
- Protocolul privind metalele grele
- Protocolul referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic

Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice

Convenția privind protecția stratului de ozon, Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon

Amendamentul la Protocolul de la Montreal

Convenția Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră

Convenția Helsinki privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale

Legea nr. 8/1991 pentru ratificarea Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979

Legea nr. 271/2003 pentru ratificarea protocoalelor Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, adoptate la Aarhus la 24 iunie 1998 și la Gothenburg la 1 decembrie 1999

Legea nr. 24/1994 pentru ratificarea Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, semnată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992

Legea nr. 3/2001 pentru ratificarea Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 11 decembrie 1997

Legea nr. 84/1993 pentru aderarea României la Convenția privind protecția stratului de ozon, adoptată la Viena la 22 martie 1985, și la Protocolul privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Montreal la 16 septembrie 1987, și pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la cea de-a doua reuniune a părților, de la Londra, din 27—29 iunie 1990

Legea nr. 9/2001 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2000 pentru acceptarea Amendamentului la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon, adoptat la Copenhaga la 25 noiembrie 1992

Legea nr. 22/2001 pentru ratificarea Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991

Legea nr. 92/2003 pentru aderarea României la Convenția privind efectele transfrontiere ale accidentelor industriale, adoptată la Helsinki la 17 martie 1992

3. Cadrul instituțional

Strategia implică derularea de acțiuni la diferite niveluri de competență și decizie. În conformitate cu legislația națională în vigoare, următoarele autorități au responsabilități în domeniul protecției atmosferei:

3.1. autoritatea publică centrală pentru protecția mediului:

a) elaborează și promovează strategia națională în domeniul protecției atmosferei și controlează aplicarea planului național de acțiune în domeniul protecției atmosferei, ca parte integrantă a strategiei și politicilor naționale de protecție a mediului;

b) elaborează, avizează, promovează și, după caz, aprobă actele normative, precum și măsurile necesare aplicării unitare pe teritoriul României a prevederilor privind protecția atmosferei, stabilite prin legislația Uniunii Europene și prin convențiile internaționale privind protecția atmosferei, la care România este parte;

c) coordonează Sistemul național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului, care include Sistemul național de monitorizare a calității aerului și Sistemul național de inventariere a emisiilor de poluanți atmosferici;

3.2. autoritatea publică centrală pentru industrie:

a) colaborează la elaborarea și la reactualizarea normelor și reglementărilor privind emisiile de poluanți în atmosferă;

b) coordonează programele de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă;

c) promovează și coordonează aplicarea reglementărilor specifice privind emisiile de poluanți în atmosferă pentru activități industriale cu impact major asupra calității aerului;

3.3. autoritatea publică centrală pentru sănătate:

a) elaborează strategiile din domeniul prevenirii îmbolnăvirilor determinate de poluarea atmosferei;

b) elaborează metodologiile de evaluare a riscului asupra stării de sănătate a populației la expunere la poluanții atmosferici;

3.4. autoritatea publică centrală pentru transport:

a) elaborează și pune în aplicare strategiile de dezvoltare a transporturilor în condițiile reducerii și limitării poluării atmosferei;

b) elaborează reglementări specifice în domeniul transportului și stabilește condițiile tehnice pe care să le îndeplinească mijloacele de transport poluante;

c) elaborează norme privind transportul mărfurilor periculoase care pot afecta calitatea atmosferei;

3.5. autoritatea publică centrală pentru coordonarea administrației publice:

a) acordă sprijin și îndrumare metodologică autorităților administrației publice locale și aparatului propriu al acestora în scopul aplicării uniforme a dispozițiilor legale privind protecția atmosferei;

b) urmărește respectarea prevederilor Planului național de acțiune în domeniul protecției atmosferei și asigură aplicarea acestora;

c) îndrumă elaborarea și aplicarea strategiilor și programelor sectoriale privind protecția atmosferei de către autoritățile administrației publice locale;

3.6. autoritățile regionale pentru protecția mediului:

a) coordonează realizarea politicilor regionale de mediu;

b) elaborează planuri și programe regionale privind gestionarea calității aerului;

c) coordonează proiectele și programele privind protecția atmosferei în regiuni, finanțate din surse naționale și internaționale;

3.7. primăriile și consiliile locale:

a) elaborează, în colaborare cu autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului, instrucțiuni pentru titularii de activitate, instituții și populație privind modul de gestionare a calității aerului în cadrul localităților și le aduc la cunoștință acestora prin mijloace adecvate;

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din planurile și programele de gestionare a calității aerului;

c) integrează politicile de protecție a atmosferei în strategia de dezvoltare durabilă la nivel local;

3.8. autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului:

a) elaborează planuri și programe de gestionare a calității aerului la nivel teritorial acolo unde este necesar și asigură integrarea acestora în Planul local de acțiune pentru protecția mediului, în colaborare cu serviciile descentralizate ale celorlalte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale, cu alte instituții specializate și cu titularii de activitate;

b) controlează punerea în aplicare a planurilor și a programelor de gestionare a calității aerului la nivel teritorial;

c) întocmesc inventarul emisiilor de poluanți în atmosferă la nivel teritorial;

d) urmăresc și analizează aplicarea planurilor și programelor de gestionare a calității aerului la nivel teritorial și elaborează rapoarte anuale.

III. Situația prezentă în domeniul protecției atmosferei

Sursele de poluare atmosferică se clasifică astfel:

• după originea lor, în:

— surse naturale — din această categorie fac parte omul și animalele, plantele, solul, apa, descompunerea materiilor organice vegetale și animale, incendierea maselor vegetale, furtunile de praf;

— surse antropice — din această categorie fac parte sursele industriale (surse staționare) și traficul (surse mobile);

• după tipul de activitate, în:

— arderi în energie și industrii de transformare;

— instalații de ardere neindustriale;

— arderi în industria de prelucrare;

— procese de producție;

— extracția și distribuția combustibililor fosili și a energiei geotermale;

— utilizarea solvenților și a altor produse;

— transport rutier și aerian;

— tratarea și depozitarea deșeurilor;

— agricultură.

În general, începând cu anul 1989, emisiile de poluanți din atmosferă au scăzut în urma transformărilor politice și economice ale țării. În perioada 1989—2000, reducerea pe scară largă a producției economice în majoritatea zonelor industriale și închiderea multor obiective economice au condus la reducerea cu peste 50% a emisiilor de poluanți proveniți din surse industriale. Această reducere generală a poluării la sursă a avut ca rezultat îmbunătățirea calității aerului, mai ales în zonele în care principalele surse de poluare erau cele industriale. Totuși, multe zone sunt încă puternic poluate din cauza emisiilor provenite din surse industriale și este necesară luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea calității aerului în scopul respectării valorilor limită impuse prin legislația în vigoare.

Evoluția emisiilor de poluanți în atmosferă se prezintă astfel:

a) emisiile de gaze cu efect de seră:

Poluant	Reduceri în perioada 1989—2001 (exprimate ca CO ₂ echivalent)
Dioxid de carbon (CO ₂)	— 42,3%
Metan (CH ₄)	— 41,7%
Peroxid de azot (N ₂ O)	— 68,2%

b) emisiile de SO₂ și NO_x au scăzut continuu în perioada 1995—2000, dar au crescut în 2001;

c) emisiile de amoniac au fost în ușoară scădere în perioada 1998—2001;

d) emisiile de poluanți organici persistenti (POP) au rămas în medie constante în perioada 1998—2001;

e) emisiile principalelor metale grele: plumb, mercur și cadmiu au crescut semnificativ în perioada 2000—2001.

În cadrul raportului anual privind starea mediului este prezentată evoluția calității aerului.

Îmbunătățirea calității aerului s-a produs acolo unde au fost închise obiective industriale cu impact semnificativ asupra calității aerului și/sau unde au fost realizate investiții în vederea reducerii emisiilor de poluanți în atmosferă.

În zonele urbane, emisiile de poluanți datorate traficului rutier constituie principala sursă de poluare a atmosferei.

IV. Standardele și obiectivele privind calitatea aerului ambiental

Uniunea Europeană a preluat valorile ghid, pentru diferiți poluanți emiși în atmosferă, ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), pe care le-a impus ca valori limită, ce constituie obiective privind calitatea aerului. România a preluat în legislația națională aceste obiective. Pentru realizarea acestor obiective au fost stabilite termene fixe de îndeplinire, în concordanță cu prevederile legislației europene specifice.

Tabelul de mai jos prezintă valorile limită pentru emisiile de poluanți atmosferici, pentru protecția sănătății oamenilor.

Poluant	Valoarea limită	Perioada de mediere	Data intrării în vigoare
Benzen	5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 an	1 ianuarie 2010
Monoxid de carbon	10 mg/m^3	8 ore (valoarea maximă zilnică a mediilor glisante calculate din mediile orare)	1 ianuarie 2007
Plumb	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 an	1 ianuarie 2007
Dioxid de azot	200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, care nu trebuie depășită de mai mult de 18 ori pe an 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 oră 1 an	1 ianuarie 2010 1 ianuarie 2010
Particule (PM ₁₀)	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, care nu trebuie depășită de mai mult de 35 de ori pe an 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	24 ore 1 an 1 an	1 ianuarie 2007 1 ianuarie 2007 1 ianuarie 2010
Dioxid de sulf	350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, care nu trebuie depășită de mai mult de 24 de ori pe an 125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, care nu trebuie depășită de mai mult de 3 ori pe an	1 oră 24 ore	1 ianuarie 2007 1 ianuarie 2007
Ozon*)	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, care nu trebuie depășită de mai mult de 25 de zile pe an, mediat pe 3 ani	8 ore (valoarea maximă zilnică a mediilor glisante calculate din mediile orare)	1 ianuarie 2010

*) Pentru ozon valoarea reprezintă valoare țintă.

Tabelul de mai jos prezintă obiectivele privind calitatea aerului ambiental, pentru protecția vegetației și a ecosistemelor pentru oxizii de azot și dioxidul de sulf. Aceste obiective sunt diferite de cele prezentate în tabelul anterior pentru aceiași poluanți și sunt aplicabile în general în zonele rurale, unde protecția mediului față de depunerile acide este foarte importantă.

Poluant	Valoarea limită	Perioada de mediere	Data intrării în vigoare
Oxizii de azot*)	30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 an	1 ianuarie 2007
Dioxid de sulf	20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 octombrie – 31 martie	1 ianuarie 2007

*) NO_x exprimat ca NO₂.

V. Dezvoltarea strategiei și aspecte financiare

În România, ca și în toate țările în care industria reprezintă o pondere importantă a economiei, principalele surse de poluare a atmosferei sunt activitățile industriale și traficul rutier. Pentru îmbunătățirea calității aerului în zonele în care indicatorii de calitate sunt depășiți, va fi nevoie de reducerea substanțială a emisiilor de poluanți din sursele industriale și din trafic. Dacă procesul de reducere a emisiilor de poluanți de la aceste surse este întârziat până după anul 2007, respectiv 2010, posibilitatea de conformare cu obiectivele de calitate a aerului pentru România va fi afectată.

Evaluarea economică joacă un rol important în stabilirea măsurilor ce trebuie demarate pentru a îndeplini obiectivele propuse.

Evaluarea financiară trebuie folosită, acolo unde este posibil, pentru cuantificarea impactului asupra mediului înconjurător al politicilor și/sau proiectelor propuse. În cazul în care evaluarea financiară nu se poate realiza, trebuie cuantificate efectele asupra mediului înconjurător, cel puțin din punct de vedere al unei evaluări calitative. Trebuie subliniat faptul că analiza economică pentru derularea acțiunilor de îmbunătățire a calității aerului implică analize complexe economice și tehnice.

Cheltuielile totale (publice și private) trebuie comparate cu creșterea economică generală, pentru a stabili dacă politicile actuale sunt sau nu justificabile.

Anul	Cheltuieli totale pentru protecția mediului (milioane euro)	% din PIB	Cheltuieli totale pentru protecția atmosferei (milioane euro)	% din PIB
2000	526,16	1,32%	106,24	0,26%
2001	583,90	1,30%	135,24	0,3%
2002 (estimat)	728,26	1,4%	neestimate	neestimate

Considerând că PIB a crescut în anul 2003 cu 4,2% și că va crește cu 4,8% în anul 2004, conform ultimelor estimări, este posibil ca emisiile totale de poluanți în atmosferă să crească semnificativ în următorii ani.

Cheltuielile necesare autorităților administrației publice în vederea atingerii obiectivelor strategiei sunt estimate la 46,53 milioane euro, pentru perioada 2004–2006. Cheltuielile din sectorul privat pentru îndeplinirea acestor obiective au fost estimate la 960,00 milioane euro, pentru perioada 2004–2006. În aceste cheltuieli sunt incluse

numai costurile resurselor, costurile de capital și de funcționare asociate măsurilor care au fost considerate până acum.

Luând în considerare o creștere a PIB cu 4,5–5,5% pe an până în anul 2007, o ușoară creștere a cheltuielilor publice, o eșalonare echilibrată a cheltuielilor private în perioada 2004–2005 și, respectiv, 2006, precum și menținerea nivelului cheltuielilor private în anii 2004 și 2005, au fost identificate două scenarii pentru creșterea PIB cu 4,5% și, respectiv, 5,5%, prezentate mai jos:

Scenariul 1 – creștere a PIB cu 4,5%	Milioane euro			
	2004	2005	2006	Total
Produsul intern brut (PIB)	51.180	53.483,10	55.889,84	160.552,94
Protecția atmosferei – costuri ale administrației publice	5,16	16,62	24,74	46,53
Protecția atmosferei – costuri în sectorul privat	240	240	480	960
Costuri totale pentru protecția atmosferei	245,16	256,62	504,74	1.006,53
% din PIB	0,48	0,48	0,9	0,63

Scenariul 2 – creștere a PIB cu 5,5%	Milioane euro			
	2004	2005	2006	Total
Produsul intern brut (PIB)	52.662	55.558,41	58.614,12	166.834,53
Protecția atmosferei – costuri ale administrației publice	5,16	16,62	24,74	46,53
Protecția atmosferei – costuri în sectorul privat	240	240	480	960
Costuri totale pentru protecția atmosferei	245,16	256,62	504,74	1.006,53
% din PIB	0,47	0,46	0,86	0,60

În conformitate cu documentul de poziție al României – cap. 22 „Protecția mediului”, aproximativ 2–2,5% din PIB ar trebui să fie alocate protecției mediului. În acest sens, ambele scenarii demonstrează că există resurse financiare pentru a dezvolta această strategie.

În scenariul unei strategii pe termen lung ar fi fost posibilă alocarea unui procent mai mare de fonduri din PIB pentru protecția mediului și, în special, pentru protecția atmosferei. Considerând că o creștere pe 10 ani a costurilor pentru protecția mediului, exprimată în procente din PIB, ar ajunge în jur de 25%, aceasta ar însemna că 1,88% din PIB va fi alocat protecției mediului și, în consecință, 0,56% din PIB va fi alocat protecției atmosferei.

VI. Formularea strategiei

1. Linii strategice generale

Obiectivul general al Strategiei naționale privind protecția atmosferei este protejarea sănătății oamenilor și a mediului înconjurător.

Strategia se bazează pe cele patru obiective-cheie menționate în cap. I, care sunt concentrate pe abordarea comună a soluționării problemelor generate de emisiile de poluanți în atmosferă, cu influență asupra sănătății oamenilor și a calității mediului.

Conformarea cu obligațiile asumate prin diferite tratate și acorduri internaționale la care România este parte (obiectivul-cheie nr. 4) decurge din realizarea primelor 3 obiective-cheie.

Linii strategice pentru atingerea acestor obiective-cheie sunt:

a) verificarea și perfecționarea Sistemului național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului;

b) crearea sistemului de prognoză a calității aerului, care să furnizeze date referitoare la o eventuală deteriorare a calității acestuia (zona afectată, frecvența, gradul de afectare al sănătății populației);

c) evaluarea calității aerului în zone și aglomerări în vederea verificării conformării nivelurilor de calitate a aerului cu valorile limită și a identificării situațiilor critice de neconformare la obiectivele privind calitatea aerului;

d) elaborarea și/sau reactualizarea planurilor și/sau programelor de gestionare a calității aerului;

e) promovarea celor mai bune tehnici disponibile (BAT);

f) controlul emisiilor de poluanți și al nivelurilor de poluare prin aplicarea tehnicilor și tehnologiilor pentru reținerea poluanților și/sau prin introducerea de tehnologii mai puțin poluante;

g) măsurarea (monitorizarea), după caz, a emisiilor de poluanți;

h) identificarea surselor care au generat niveluri de poluare peste limitele legale și reevaluarea activității acestora, cu impunerea, după caz, a unor standarde de emisie mai stricte;

i) monitorizarea suplimentară a calității aerului în zona de influență a surselor generatoare de emisii de poluanți în aerul înconjurător mai mari decât valorile limită;

j) elaborarea și implementarea măsurilor de reducere temporară a emisiilor de poluanți la unele surse majore;

k) identificarea permanentă a surselor noi, generatoare de poluanți atmosferici, evaluarea aportului acestora la nivelul existent de impurificare a aerului și asigurarea

respectării obiectivelor privind calitatea aerului pentru activitățile/installațiile noi;

l) introducerea/utilizarea combustibililor și carburanților care generează emisii reduse de poluanți;

m) eliminarea utilizării de substanțe care depreciază stratul de ozon;

n) introducerea de măsuri specifice pentru stabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin introducerea și utilizarea de surse de energie neconvenționale;

o) reducerea cantității de deșeuri biodegradabile depozitate;

p) elaborarea și implementarea de planuri pe termen mediu și lung, la nivel național, regional și local, pentru reducerea continuă a emisiilor de poluanți în atmosferă în toate domeniile de activitate;

q) supravegherea emisiilor rezultate din activitățile care pot genera impact transfrontier semnificativ asupra calității aerului și verificarea conformării cu legislația specifică în vigoare;

r) corelarea planurilor locale și regionale de dezvoltare și a Planului național de dezvoltare, precum și a planurilor urbanistice cu Strategia națională pentru protecția atmosferei, cu programele și planurile de gestionare a calității aerului;

s) reducerea emisiilor poluante generate de traficul rutier prin îmbunătățirea stării tehnice a autovehiculelor în circulație și adoptarea unor măsuri fiscale care să favorizeze înlocuirea autovehiculelor în circulație vechi, cu emisii poluante ridicate, cu autovehicule noi cu un nivel scăzut al emisiilor poluante.

Strategia națională privind protecția atmosferei este dezvoltată astfel încât obiectivele privind calitatea aerului, prevăzute de legislația în vigoare, să poată fi atinse în perioada 2004—2007. După anul 2007 vor continua eforturile de atingere a obiectivelor privind calitatea aerului, prevăzute de noile cerințe de acquisului în domeniu.

2. Strategia națională privind protecția atmosferei până în anul 2007

Implementarea obiectivelor strategice în domeniul protecției atmosferei, cuprinse în legislația europeană, transpuse în legislația națională, precum și a obligațiilor ce decurg în convențiile și tratatele internaționale la care România este parte implică eforturi instituționale și financiare.

În vederea realizării acestora se vor urmări prioritar următoarele:

a) inventarierea periodică a instalațiilor/activităților potențial generatoare de emisii de poluanți în atmosferă;

b) evaluarea sistemului de automonitorizare;

c) evaluarea calității aerului în aglomerări și zone;

d) acreditarea laboratoarelor care efectuează analiza poluanților din aerul înconjurător;

e) dezvoltarea capacității instituționale și instruirea personalului;

f) crearea unui sistem educațional, de informare a publicului și de conștientizare a acestuia în vederea participării la luarea deciziilor.

Până în anul 2007, în conformitate cu legislația națională adoptată, pentru atingerea obiectivelor-cheie se vor realiza următorii pași:

2.1. evaluarea calității aerului:

a) finalizarea evaluării preliminare în toate zonele și aglomerările și proiectarea rețelelor locale, regionale și naționale de monitorizare;

b) elaborarea listelor cu zonele și aglomerările în care concentrațiile pentru unul sau mai mulți poluanți în aerul înconjurător sunt mai mari decât valoarea limită;

c) dotarea sistemului național de monitorizare a calității aerului cu stații automate de monitorizare;

d) realizarea de planuri și programe de îmbunătățire a calității aerului;

e) realizarea unui sistem de prognoză a poluării atmosferei în zonele cu nivel de poluare ridicat;

f) informarea populației;

2.2. implementarea cerințelor de prevenire și control integrat al poluării (IPPC):

a) introducerea celor mai bune tehnici disponibile prin preluarea documentației BREF (Referințele pentru cele mai bune tehnici disponibile);

b) inventarierea instalațiilor ce se află sub incidența cerințelor IPPC;

c) elaborarea Registrului de poluanți emiși;

d) elaborarea și implementarea planurilor de măsuri speciale cu privire la monitorizarea și automonitorizarea emisiilor provenite din activitățile/installațiile aflate sub incidența cerințelor IPPC și elaborarea planului național de reducere a emisiilor de poluanți în aer;

e) crearea sistemului de informare și participare a publicului la luarea deciziilor;

f) crearea sistemului de informare și raportare la Comisia Europeană;

2.3. implementarea cerințelor de limitare a emisiilor de poluanți în aer proveniți de la instalații mari de ardere:

a) inventarierea instalațiilor mari de ardere;

b) introducerea celor mai bune tehnici disponibile prin preluarea documentației BREF (Referințele pentru cele mai bune tehnici disponibile) pentru instalații mari de ardere;

c) elaborarea programelor locale și a programului național de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, provenite de la instalații mari de ardere;

d) aplicarea valorilor limită de emisie pentru instalațiile mari de ardere noi;

e) crearea sistemului de informare și raportare la Comisia Europeană;

2.4. implementarea cerințelor de limitare a emisiilor de compuși organici volatili proveniți din utilizarea solvenților în anumite activități și instalații:

a) inventarierea activităților/installațiilor care utilizează solvenți organici;

b) elaborarea programelor locale și a programului național de reducere a emisiilor de compuși organici volatili proveniți din utilizarea solvenților;

c) aplicarea valorilor limită de emisie pentru instalațiile/activitățile noi;

d) crearea sistemului de informare și raportare la Comisia Europeană;

2.5. implementarea cerințelor de eliminare a substanțelor care distrug stratul de ozon:

a) întărirea capacităților naționale de implementare a prevederilor Convenției și a Protocolului, referitoare la eliminarea substanțelor ce distrug stratul de ozon;

b) identificarea și implementarea de proiecte în vederea eliminării substanțelor ce distrug stratul de ozon;

c) dezvoltarea la nivel național a cadrului instituțional de instruire a frigotehnicienilor, în vederea eliminării definitive a ODS.

Programul național de eliminare a substanțelor care epuizează stratul de ozon, actualizat în anul 2003, detaliază măsurile prioritare și planul de acțiune pentru perioada 2003—2006;

2.6. respectarea prevederilor internaționale în domeniul schimbărilor climatice:

a) îmbunătățirea sistemului național pentru estimarea emisiilor antropogenice de gaze cu efect de seră;

b) elaborarea Strategiei naționale în domeniul schimbărilor climatice și a Planului național de acțiune în domeniul schimbărilor climatice;

c) coordonarea, realizarea, verificarea și transmiterea anuală a Inventarului național al emisiilor antropogenice de gaze cu efect de seră și al absorbanților;

d) coordonarea elaborării comunicărilor naționale periodice la Secretariatul Convenției;

e) înființarea Registrului național al emisiilor de gaze cu efect de seră;

2.7. introducerea/utilizarea carburanților și combustibililor care generează emisii reduse de poluanți:

a) în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 732/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 897/2003;

b) în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 142/2003 privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii lichizi.

3. Strategia națională privind protecția atmosferei pentru perioada după 2007

În anul 2007 este necesară o reevaluare a Strategiei naționale pentru protecția atmosferei.

La nivelul aceluși an va fi evaluat stadiul îndeplinirii cerințelor din acquisul comunitar în domeniu.

Strategia pentru această perioadă ia în considerare aceleași obiective ca și cea anterioară (pentru perioada 2004–2007).

Liniile strategice pentru această perioadă sunt:

a) evaluarea și gestionarea integrată a calității aerului;

b) implementarea cerințelor de prevenire și control integrat al poluării (IPPC);

c) implementarea cerințelor de limitare a emisiilor de poluanți în aer proveniți de la instalații mari de ardere;

d) implementarea cerințelor de limitare a emisiilor de compuși organici volatili proveniți din utilizarea solvenților în anumite activități și instalații;

e) implementarea cerințelor de eliminare a substanțelor care distrug stratul de ozon;

f) respectarea prevederilor naționale în domeniul schimbărilor climatice;

g) verificarea îndeplinirii obligațiilor asumate prin ratificarea/aderarea la diferite convenții, tratate și protocoale internaționale:

— nivelul emisiilor de hidrocarburi poliaromatice va rămâne sub nivelul celor din 1989;

— nivelul total al emisiilor de SO₂, NO_x, NH₃ și COV va rămâne, la nivelul anului 2010, sub nivelul emisiilor totale actuale, respectiv, 918, 437 (as NO₂), 210 și 523 ktone/an;

— nivelul emisiilor de metale grele (Pb, Hg, Cd) va rămâne sub nivelul celor din 1989;

— se va stabili o schemă de comercializare a creditelor de emisii de gaze cu efect de seră.

VII. Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei

Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei va fi elaborat pentru perioada 2004–2006 și va conține măsuri, acțiuni și ținte pentru îndeplinirea celor 4 obiective-cheie prevăzute în strategia națională în domeniu.

Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei se reactualizează continuu datorită evoluției factorilor economici și sociali.

Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei va cuprinde următoarele:

— responsabilități și termene pentru implementare;

— evaluări financiare și evaluări de costuri;

— implicații pentru România;

— informarea publicului cu privire la calitatea aerului;

— concluzii și recomandări;

— indicatori de realizare și responsabilități pentru monitorizarea realizării planului.

Planul național de acțiune pentru protecția atmosferei va cuprinde pentru fiecare acțiune: descrierea acesteia, perioada de realizare, costurile și finanțările, rezultatele așteptate și indicatori de realizare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea modelului filei Listei naționale a materialului de bază

În temeiul art. 30 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere,

în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul filei Listei naționale a materialului de bază, prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Abrevierile denumirii botanice a speciilor și hibridilor artificiali, utilizate la completarea coloanei 1 din modelul filei

Listei naționale a materialului de bază sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 14 mai 2004.
Nr. 311.

MODELUL
filei Listei naționale a materialului de bază

Nr. crt.	Specia/hibridul	Categorie	Regiunea de proveniență și/sau numărul de referință din Catalogul național al materialului de bază	Localizarea geografică			Tipul materialului de bază	Suprafața	Originea	Originea pentru materialul de bază nonautohton/nonindigen	Scopul	Observații	
				Numele zonei/locului sau numele adoptat	Limite latitudine	Limite longitudine							Limite altitudine
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Coloanele 1—13 se completează după cum urmează:

1 — cu codul speciei prevăzut în anexa nr. 2 (speciile *Populus* spp și varietățile speciei *Pinus nigra* se menționează în coloana 13);

2 — cu codul corespunzător, astfel: identificat-1; selecționat-2; calificat-3; testat-4 (modul în care s-a realizat testarea, respectiv evaluarea genetică, teste comparative, testat provizoriu vor fi menționate în coloana 13);

3 — cu codul de identificare, astfel: a) pentru arbori sursă și arborete: codul regiunii de proveniență și/sau numărul de referință din Catalogul național al materialului de bază; b) pentru categoriile calificat și testat: numai numărul de referință din Catalogul național al materialului de bază;

4 — cu numele localizării pentru: arbori sursă, arborete, plantațe, părinți de familii; numele de omologare, pentru clone sau amestecuri de clone;

5, 6 — minimă și maximă, în grade și minute;

7 — în metri;

8 — cu codul corespunzător, astfel: arbori sursă-1; arborete-2; plantațe-3; părinți de familii-4; clone-5; amestec de clone-6;

9 — în hectare (pentru arboretele amestecate, suprafața efectivă a speciei pentru care s-a constituit sursa; când nu este posibil, se va indica numărul de arbori, urmat de litera T);

10 — cu codul corespunzător, astfel: autohton/indigen-1; nonautohton/nonindigen-2; necunoscut-3;

11 — numai dacă în coloana 10 s-a completat codul 2, cu originea materialului din care s-a creat arboretul;

12 — cu codul corespunzător, astfel: pădure cu rol multifuncțional-1; cu alte scopuri specifice (care trebuie menționate în coloana 13)-2;

13 — cu orice alte informații (a se vedea, de asemenea, col. 1, 2 și 12).

ANEXA Nr. 2¹⁾

ABREVIERILE
denumirii botanice a speciilor și hibridilor artificiali, utilizate la completarea coloanei 1 din modelul filei
Listei naționale a materialului de bază

Denumire botanică	Cod
<i>Abies alba</i> Mill.	aal
<i>Acer platanoides</i> L.	apl
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	aps
<i>Alnus glutinosa</i> Gaertn.	agl
<i>Alnus incana</i> Moench.	ain
<i>Betula pendula</i> Roth.	bpe
<i>Betula pubescens</i> Ehrh.	bpu
<i>Carpinus betulus</i> L.	cbe
<i>Castanea sativa</i> Mill.	csa
<i>Fagus sylvatica</i> L.	fsy
<i>Fraxinus excelsior</i> L.	fex
<i>Juglans nigra</i> L.	jun ¹⁾
<i>Larix decidua</i> Mill.	lde
<i>Larix x eurolepis</i> Henry	leu
<i>Larix kaempheri</i> Carr.	lka

¹⁾ Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

<i>Denumire botanică</i>	<i>Cod</i>
<i>Picea abies</i> Karst.	<i>pab</i>
<i>Picea sitchensis</i> Carr.	<i>psi</i>
<i>Pinus cembra</i> L.	<i>pce</i>
<i>Pinus nigra</i> Arnold	<i>pni</i>
<i>Pinus sylvestris</i> L.	<i>psy</i>
<i>Populus</i> spp. și hibridii artificiali între aceste specii	<i>pop</i>
<i>Prunus avium</i> L.	<i>pav</i>
<i>Pseudotsuga menziesii</i> Mirb. Franco	<i>pme</i>
<i>Quercus cerris</i> L.	<i>qce</i>
<i>Quercus frainetto</i> Ten.	<i>qfr</i> ^{*)}
<i>Quercus pedunculiflora</i> K. Koch.	<i>qpf</i> ^{*)}
<i>Quercus petraea</i> Liebl.	<i>qpe</i>
<i>Quercus pubescens</i> Willd.	<i>qpu</i>
<i>Quercus robur</i> L.	<i>qro</i>
<i>Quercus rubra</i> L.	<i>qru</i>
<i>Quercus suber</i> L.	<i>qsu</i>
<i>Robinia pseudacacia</i> L.	<i>rps</i>
<i>Tilia cordata</i> Mill.	<i>tco</i>
<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	<i>tpl</i>
<i>Tilia tomentosa</i> Moench	<i>tto</i> ^{*)}

^{*)} specii neincluse în anexa I a Directivei 1999/105 CEE.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN
pentru aprobarea modelului buletinului de analiză
a calității semințelor forestiere

În temeiul art. 30 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere,

în baza art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul buletinului de analiză a calității semințelor forestiere, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea,
secretar de stat

Laboratorul de analiză a calității semințelor forestiere

Jurnal nr.

BULETIN DE ANALIZA Nr.
a calității semințelor forestiere - STAS

A. Date de identificare

1. Data înregistrării:			
2. Numărul lotului:	masa lotului(kg):	Anul recoltării:	
Solicitant:	cu adresa nr.		
3. Specia ¹⁾ :			
4. Proveniența ²⁾ :			

B. Rezultatul analizei

1. Puritatea (%):	Semințe pure (%)	
	Semințe din alte specii (%)	
	Materii inerte (%)	
2. Metoda de analiză ³⁾ :		
3. Caracteristicile lotului în funcție de metoda de analiză folosită:		
2.a.	2.b.	
Germinația tehnică (%):	Potența germinativă (%):	
Numărul de zile după care s-a făcut evaluarea finală	Semințe viabile (%)	
Semințe normal germinate (%)	Semințe moarte (%)	
Semințe anormal germinate (%)	Semințe seci (%)	
Semințe sănătoase dar negerminate (%)	Semințe uscate (%)	
Semințe moarte (%)	Semințe atacate (%)	
Semințe seci (%)		
4. Valoarea culturală (%):	5. Masa a 1000 semințe (g):	
6. Număr de semințe la kg. (buc.)		
7. Număr de semințe germinabile/viabile la kg. (buc.)		
8. Data terminării analizei:	9. Valabilitatea buletinului (luni)	
10. Materiile inerte sunt constituite din:		
11. Observații ⁴⁾		

¹⁾ Se înscrie denumirea științifică, urmată de denumirea populară²⁾ Se menționează proveniența semințelor, în conformitate cu datele din certificatul de proveniență întocmit de producător. Acesta se întocmește numai în cazul speciilor incluse în anexa nr. 1 la Ordonanța Guvernului nr. 11/2004.³⁾ Se completează, după caz, cu codul 2.a. sau 2.b., în funcție de metoda de analiză: 2.a. - metoda fiziologică; 2.b. - metoda biochimică și secționare⁴⁾ orice alte informații cu privire la lotul analizat (inclusiv denumirea speciei/speciilor și participarea în lot, pe specii, pentru semințele din alte specii, menționate la analiza purității)

Șef laborator,

Analizat de,

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 și pentru aprobarea unui formular specific cu regim special privind activitatea financiară și contabilă**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, prin care, la propunerea principalilor utilizatori, Ministerul Finanțelor Publice aprobă introducerea de noi formulare tipizate cu regim special, comune și specifice, precum și modificarea sau eliminarea celor aflate în uz,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Formularele cu regim special, aflate în stoc la data de 31 decembrie 2002 la utilizatorii finali, persoane fizice și juridice, și care nu au mai putut fi utilizate ca urmare a intrării în vigoare, începând cu data de 1 ianuarie 2003, a Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea și numerotarea formularelor cu regim special, vor fi scăzute din gestiune pe baza unui proces-verbal de casare semnat de o comisie de inventariere a formularelor cu regim special, desemnată de conducerea unității.

(2) Procesul-verbal de casare a formularelor cu regim special trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele elemente: denumirea unității, numărul și data întocmirii procesului-verbal de casare, denumirea formularului anulat (propus pentru casare), seria și numărul aferente formularului anulat, data procurării formularului anulat, numele și prenumele membrilor comisiei de inventariere, cu semnăturile aferente, viza de aprobare a conducerii unității.

Art. 2. — Formularele de factură și de factură fiscală se pot edita în două exemplare în următoarele cazuri:

— dacă, conform procedurilor proprii privind organizarea și conducerea contabilității întocmite de societate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, nu rezultă necesitatea existenței exemplarului 3;

— dacă sistemul informatic utilizat la editarea facturilor este un sistem integrat, care asigură la departamentul, serviciul, biroul sau compartimentul de desfacere o evidență proprie corespunzătoare, în care se regăsesc toate informațiile referitoare la facturile emise;

— exemplarul 2 al facturii se arhivează la compartimentul financiar-contabil.

Art. 3. — (1) Prevederile art. 1 pct. 2, 3 și 4, ale art. 2 și 3 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.077/2003

privind condițiile în care se pot edita, într-un singur exemplar, facturile fiscale cu regim special de tipărire, înseriere și numerotare, utilizate în activitatea financiară și contabilă, sunt aplicabile și agenților economici care au obținut aprobări pentru editarea facturilor fiscale într-un singur exemplar anterior intrării în vigoare a ordinului respectiv. Raportul de audit asupra planului de securitate se va întocmi începând cu exercițiul financiar 2004, până la data de 31 martie a anului următor.

(2) Agenții economici care desfășoară activitate de comerț în sistem cash & carry și care au obținut aprobare pentru editarea într-un singur exemplar a facturii fiscale anterior emiterii ordinului menționat la alin. (1) nu sunt obligați să semneze electronic facturile fiscale emise, aceștia urmând să înscrie pe factură un cod intern unic de identificare a persoanei care o emite.

(3) Art. 3 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.077/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 14 august 2003, se modifică și va avea următorul conținut: „Documentația pentru verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 se depune de către agenții economici la direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz.”

Art. 4. — Se aprobă modelul de formular specific cu regim special privind activitatea financiară și contabilă și normele privind întocmirea și utilizarea acestuia, prevăzute în anexele nr. 1—3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția de reglementări contabile va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

N O R M E
privind întocmirea și utilizarea bonului cu valoare fixă
(cod 6-8-31/a, 6-8-31/b)

Formular cu regim special de tipărire, înscriere și numerotare

Formularul este tipărit pe o singură filă.

1. Servește ca:

- document pentru încasarea sumei de la client;
- document pentru înregistrarea în contabilitate a volumului serviciilor prestate.

Se utilizează în toate ramurile de activitate cu un număr zilnic mare de servicii de același fel. Tariful prestației va fi pretipărit.

2. Se întocmește într-un exemplar de către unitatea prestatoare, completându-se atât matca (partea stângă a formularului), cât și partea detașabilă.

3. Circulă:

- la client (partea detașabilă);
- la compartimentul financiar-contabil, pentru înregistrarea în contabilitate (matca).

4. Se arhivează la compartimentul financiar-contabil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro